ΈΤΟΣ Ε'. ΈΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1894 ΑΡΙΘ. 15

ΗΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εἰσὶ δεκτοὶ πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους προπληρωτέαι.

Ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κιόσκια καὶ πρακτορεῖα. Τόμοι ἁπλ. δρ. 8, χρυσόδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14 Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεὰν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΑΡΦΕΙΑ: Ὁδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερ. δρ. 8.—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—**Μετεωρολογία ἐν Ἑλλάδι καὶ μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ** (συνέχεια) ὑπὸ Ν. Δαμβουνέλλη.—**Περιπετειώδης Ἕλλην ἀποδημῶν** (μετ' εἰκόνος) ὑπὸ Ροῦ.—**Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου.** (συνέχεια) μετ' εἰκ. ὑπὸ Φ. Π.—**Εὐτράπελα.**—**Κηριοκλέπτης** ὑπὸ Γ. Α. Καρυστινάκη.—**Τὰ δῶρά μου** ὑπὸ Ἀφρικανοῦ.—**Τῇ δεσποινίδι Μαρίᾳ** ὑπὸ Π. Ν. Πλατανίτου.—**Ὁ Θεός**, ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγκώ.—**Αἰνίγματα.**—**Ἀλληλογραφία.**—**Ἀγγελίαι.**

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

καὶ μετεωρολογικοὶ σταθμοί.

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 9).

Ἀλλ' ὅ,τι τελεῖται ἐν μείζονι κλίμακι, εἶναι τὰ ποικίλα φαινόμενα τοῦ ἐξελιγμοῦ τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑδρατμῶν. Ὅσον ἀφανὴς καὶ ἀδιόρατος εἶναι ἡ παραγωγὴ καὶ ἀνάμιξις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκ τῆς σχέσεως, ἥτις κανονίζει τοὺς ἀτμοὺς καὶ τὴν θερμότητα μᾶς δίδεται ἡ εὐκολία νὰ σπουδάζωμεν τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας συνεχῶς καὶ τελείως. Οὕτω δὲ φθάνομεν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀρχικῶν αἰτίων καὶ ἀνακαλύπτομεν νόμους διέποντας τὰς ἀτμοσφαιρικὰς διαταράξεις, καὶ τοὺς ποικίλους σχηματισμοὺς τῶν ἀτμῶν, ὑπὸ μορφὴν Νεφῶν. Ἀναντιρρήτως δὲ, ἡ μελέτη τῶν Νεφῶν παρέχει μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν προγνωστικὴν μετεωρολογίαν, διότι συμβάλλει πολὺ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν διαταράξεων τῆς ἀτμοσφαίρας, τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν σχηματιζομένων ρευμάτων τῆς κανονικῆς πορείας τῶν ἀνέμων. Οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης μελέτης προσκτώμεθα μίτόν τινα, ὅστις διὰ τῶν λαβιρυνθωδῶν ὁδῶν τῆς Μετεωρολογίας δυνατὸν νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς νόμους τινὰς καὶ ἐνδείξεις ἀσφαλεῖς διὰ τὴν πρακτικὴν πρόγνωσιν.

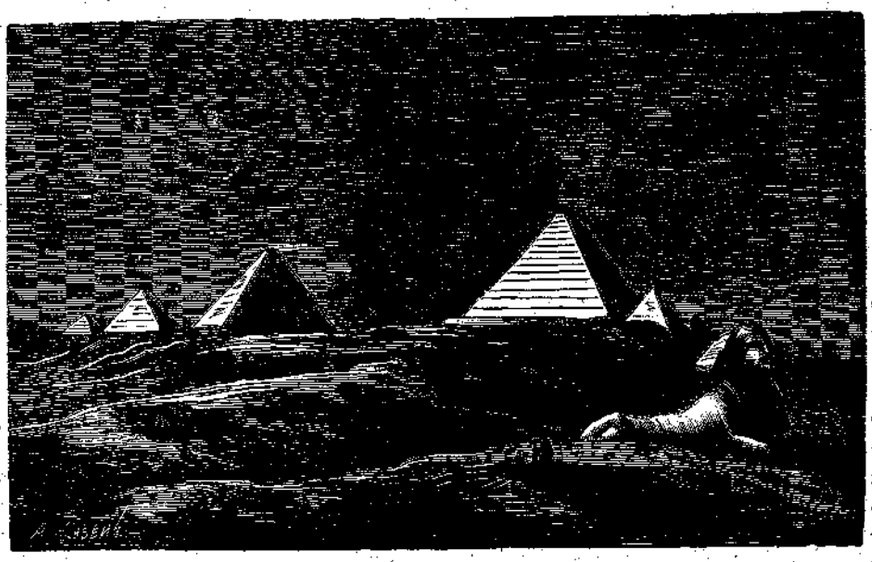

Αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου.

Ποικίλαι εἶναι αἱ κινήσεις, ὅσαι συμβαίνουσιν ἐντὸς τοῦ ἀερίνου Ὠκεανοῦ, ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς θερμοκρασίας ἢ τῆς χαλαρώσεώς αὐτῆς, καὶ αὗται ἀποτελοῦσι τὰ καλούμενα ἀτμοσφαιρικὰ ρεύματα. Καὶ ἄλλοτε μὲν ὁδεύουσιν ὁριζοντείως, ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς μεγίστης πιέσεως, πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐλαχίστης, ἀλλ' ἐνίοτε κάμπτονται περιστροφικῶς καὶ ἔστιν ὅτε ἀνέρχονται ἢ κατέρχονται ἐπιτοπίως, διερχόμεναι κίνησιν κυκλικήν. Καθίσταται ἡ μελέτη τούτων πολυτιμωτάτη ἐν τῇ Μετεωρολογίᾳ, διότι ἐκ τῆς ἐντάσεως καὶ τῆς διευθύνσεως αὐτῶν ρυθμίζονται αἱ μεταβολαὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως ἐπὶ μεγάλης μάλιστα ἐκτάσεως αὐτῆς. Ἅπασαι ὅμως αὗται αἱ κινήσεις τοῦ ἀέρος, δὲν ὑποπίπτουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, ἀλλ' ἀποτυποῦνται σαφέστατα ἐπὶ τῆς κινήσεως, τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν μετατοπίσεων τῶν Νεφῶν. Οἱ πλάνητες οὗτοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι ὄγκοι εἰς τὴν κυριότητα ξένων δυνάμεων, βαίνουσι πηδαλιουχούμενοι ἐκ τῶν ρευμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας κατὰ τὰς ἰδιοτρόπους ἀπαιτήσεις καὶ ὀρέξεις αὐτῶν. Συνέχονται διὰ δεσμῶν ἀδιαρρήκτων, ὥστε, κατὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν ἐκ τῆς συνήθους πορείας τῶν ρευμάτων, τὰ Νέφη ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς ἐπιδράσεως καὶ τοῦ δεσμοῦ. Πᾶσα ἄρα ἀλλοίωσις τῆς ὑφῆς τοῦ νέφους, τῆς κινήσεως καὶ τῆς διευθύνσεως, καταμαρτυρεῖ τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς θερμότητος καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παραγομένων ρευμάτων. Καὶ ἡ προγνωστικὴ Μετεωρολογία ἐκ τῆς τοιαύτης σπουδῆς κερδαίνει πλεῖστον διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν, διότι δύναται δι' αὐτῶν, ὡς διὰ πυξίδος, νὰ προμαντεύῃ τοπικὰς, εἴτε καὶ γενικωτέρας ἀτμοσφαιρικὰς διαταράξεις, καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν πορείαν καὶ τὰς ἐπερχομένας μεταβολὰς τῶν ρευμάτων, μεθ' ὧν στενώτατα συνδέεται ἡ κατάστασις τοῦ καιροῦ. Μετὰ πολυχρονίους παρατηρήσεις, ἀκριβεῖς, τελείας, καὶ κατὰ σύστημα, ὅσον ἔνεστι, βοηθητικώτερον καὶ τελειότερον, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν, ὅτι ἴσως καθορισθῶσι δι' ἕκαστον τόπον οἱ διέποντες νόμοι τὰ ρεύματα καὶ τοὺς ἀνέμους, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐτησίας μετατοπίσεις τῆς γῆς ἐν τῇ κινήσει, πρὸς τὴν θερμότητα καὶ τὰ λοιπά. Διότι πᾶσα μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τοῦ νέφους, ἀγγέλλει μετατροπὴν καὶ χαλάρωσιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἰσορροπίας, τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς πιέσεως, πᾶσα δὲ κίνησις αὐτοῦ, σχηματισμὸν ρεύματος διευθυνομένου κατὰ τὴν πορείαν τοῦ νέφους. Αὗται αἱ μορφαὶ τῶν Νεφῶν ποικίλλουσιν ἀναλόγως τοῦ ὕψους καὶ τῆς παρεμβαλλομένης

θερμότητος, μεταβαλλόμεναι σύμφωνα πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑφὴν καὶ σύστασιν.

Τὸ ἁπλούστερον καὶ ἐπιστημονικώτερον σύστημα τοῦ Pay, πρὸς μελέτην τῶν Νεφῶν, θεωρεῖ ὡς θεμελιώδη βάσιν τὰς δύο καταστάσεις τῶν ὑδρατμῶν, ἐκείνην μὲν ἐν ᾗ εὑρίσκονται ἐν κρυσταλλικῇ καταστάσει, καὶ τὴν ὁποίαν ὀνομάζει Cirrus, καὶ τὴν δευτέραν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ σταγονόμορφος κατάστασις τῶν ἀτμῶν μὲ ὄνομα Cumulus. Μεταξὺ δὲ τούτων κατὰ κλίμακα κατερχομένην ἀπὸ τῶν πρώτων, παρεμβάλλει διαιρέσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀνταποκρίνεται εἰς ὡρισμένην κατάστασιν τῶν μετεωρολογικῶν στοιχείων, καθ' ἣν οὕτω βαθμιαίως καὶ οἱ ὑδρατμοὶ μεταπίπτουσι καὶ καθ' ὕψος καὶ ὑφὴν, ἀπὸ τῆς κρυσταλλικῆς συστάσεως διὰ τῆς νεφαδομόρφου πρὸς τὴν σταγονόμορφον. Οὕτως ἡ ἐμφάνισις νεφῶν ὡρισμένης τάξεως ἐπὶ τῶν ὑψῶν τῆς ἀτμοσφαίρας, προαγγέλλει τὴν θερμαντικὴν αὐτῆς κατάστασιν, ἡ δὲ ἐπερχομένη μεταβολὴ τοῦ σχήματος, τῆς συστάσεως καὶ τῆς πυκνότητος, τὰς μεταπτώσεις τῆς καταστάσεως ταύτης, εἴτε πρὸς τὸ ψυχρότερον, εἴτε καὶ τὸ θερμότερον. Αἱ σιγηλαὶ αὗται κατὰ τὸ παρελθὸν Πυθίαι, ἐνίοτε διήνοιγον τὰ συνεσφιγμένα χείλη εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ μύστας των, διὰ νὰ ἀποκαλύψωσι τι ἐκ τῶν ἀπαταλήπτων μυστηρίων ὅσα ἐπεκάλυπτον τὰ πέραν τῆς γηΐνης ἐπιφανείας. Ἀλλ' ἤδη δυνάμεθα νὰ ἀποτείνωμεν ἐρωτήσεις, πρὸς ὅ,τι ἐθεωρεῖτο ἀόρατον καὶ μυστηριῶδες, μὲ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι θὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰς πολυδαιδάλους ἀγυιὰς τῆς ἐξελέγξεως αὐτοῦ.

Μία τῶν πλέον περιεργοτέρων ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ ἀξιομελετήτων διαιρέσεων, ἕνεκα τῆς ἰδιοτρόπου καὶ ἰδιαζούσης μορφῆς αὐτῆς, τῆς ὡρισμένης διευθύνσεως. ἣν πάντοτε κατέχει ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς, τῆς βραδείας, ἐνίοτε ταχυτέρας μετατοπίσεως, καὶ τῶν προγνωστικῶν ὠφελειῶν, ὅσας ἐπάγεται, ἀναγράφεται ὑπὸ τὸ ὄνομα tracto Cirrus. Ἡ μορφὴ τῶν τοιούτων νεφῶν ποικίλλει, συνήθης ὅμως καὶ χαρακτηριστικὴ εἶνε ἡ διάταξις τῶν νεφῶν κατὰ μακρὰς καμπύλας προβιβλημένας ὡς μεσημβρινοὶ ἐπὶ σφαίρας, ἀπὸ ἑνὸς σταθεροῦ σημείου πρὸς ἕτερον, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον ὡς ἀπὸ δύο πόλων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐνίοτε εἶνε λίαν συμμετρικὴ ἑκατέρωθεν τοῦ ἄξονος, τότε δὲ ὡς ἄτρακτος ὁλόκληρον τὸ νέφος προβάλλεται ἐξογκούμενον περὶ τὸ μέσον καὶ ὡρισμένην διεύθυνσιν ἔχον τὴν τοῦ μεγάλου ἰσημερινοῦ ρεύματος. Καὶ ἐν μὲν Ἀθήναις ὡρισμένη διεύθυνσις τούτων εἶνε ἀπὸ νοτιοδυτικῶν πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ, ὑποκειμένη συνήθως εἰς συγκρούσεις ἑτέρων κατακαθέτων, εἴτε καὶ ἄλλων ρευμάτων, καὶ διὰ τοῦτο φαίνονται παρακάμπτοντα τὴν ὡρισμένην διεύθυνσιν καὶ περιστρεφόμενα, εἴτε καὶ κατερχόμενα ἐκ τοῦ ἑνὸς πόλου, ἀναλόγως τῶν μηχανικῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ ἐμφάνισις τούτων εἶνε ὁ ἀψευδὴς προάγγελος μεγάλης ἀτμοσφαιρικῆς διαταράξεως καὶ δὲν εἶνε σπανία ἡ μαγευτικὴ καλλονή, ἣν προσδίδουσιν εἰς τὸν γελαστὸν οὐρανὸν τῆς Ἀττικῆς. Καὶ πλεονάκις τὰ περίεργα βλέμματά μου παρηκολούθησαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῶν μορφῆς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἐπὶ μακρὰς ὥρας καὶ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἀείποτε δὲ ἔσχον βεβαιωτάτην τὴν ὁδηγίαν τοῦ Pay περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς μορφῆς ταύτης ἐν τῇ πρακτικῇ Μετεωρολογίᾳ. Ἡ καθόλου παράδοξος ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς μορφῆς ταύτης, τὸ ἀσαφὲς τὸ περικλεῖον τὴν ἐμφάνισιν τούτων, ἀπὸ αἰῶνος ἐξήγειρε τὴν περιεργίαν τῶν μελετητῶν τῆς ἀτμοσφαίρας, πλεῖσται δὲ γνῶμαι ἐδόθησαν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. Οἱ μὲν ἀπέδωκαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν εἰς ἠλεκτρικὰ αἴτια, οἱ δὲ ἐθεώρησαν ταῦτα ὡς ἡμερινὸν βόρειον σέλας καὶ ἄλλοι ἄλλως διέπλασαν τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην, ὡς πρὸς τὴν γέννησιν καὶ διάταξίν των. Ἀλλ' ὅ,τι μόνον ὑπελείφθη ἀληθὲς καὶ βέβαιον, συνδέεται μετὰ τῆς προγνωστικῆς ἱκανότητος τῆς μορφῆς ταύτης ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀτμοσφαιρικῶν διαταράξεων.

Ἑτέρα μορφή, κατωτέρα ἐν τῇ διατάξει καὶ εἰς ὕψος ταπεινότερον ἐμφανιζομένη, ἔρχεται μετὰ βαρύτητος ἐπαρκοῦς ἐν τῇ προγνώσει, ἡ τῶν νιφοβόλων νεφῶν, ἡ ὁποία σχηματίζει πέπλον λευκάζοντα, μονομερῆ καὶ ἀδιάσπαστον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἐφ' οὗ ἐνίοτε αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἀπεργάζονται φαινόμενα περίεργα καὶ ἐκπληκτικὰ, οἷα τὰ τῶν στρεμμάτων καὶ ἁλώνων. Σπανίως ἐμφανίζονται τὰ ὀπτικὰ ταῦτα ἀποτελέσματα, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Ἀθηνῶν ἅπαξ ἐγενόμην αὐτόπτης στέμματος διπλοῦ μετὰ ψευδηλίων καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1890 ἐπὶ νεφῶν, ὁποῖα τὰ περιεγραφέντα, κατὰ δὲ τὸ 1891 δὶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὑψιτενοῦς Ἐρυμάνθου, ἐπίσης μετὰ ψευδηλίων. Δυστυχῶς ἡ ἀπομάκρυνσίς μου ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου παρέλυσεν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν φλογερὸν ζῆλον, ὃν εἶχον τότε, διὰ τὴν μελέτην τοῦ τόσῳ προσφιλοῦς μου κλάδου τῆς Ἀστρονομίας καὶ Φυσικῆς, τῆς Μετεωρολογίας, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλω, ὅτι δύνανται ἄλλοι νὰ ἀναπληρώσουν τὸν ἀπομαραινόμενον ζῆλον, οἱ ὁποῖοι βεβαίως καὶ ἐκεῖνοι ἐξωθοῦνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς δαιμονιώδους παραφορᾶς πρὸς τὰ δυσχερῆ ταῦτα προβλήματα. Ἀλλ' ὅταν ἐκ τῆς θερμοκρασίας οἱ ὑδρατμοὶ μεταπέσωσιν ἀπὸ τῆς κρυσταλλικῆς καταστάσεως εἰς τὴν σταγονόμορφον, τὰ νέφη κατέρχονται εἰς ὕψη ταπεινότερα καὶ μεταπίπτουσιν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Τότε σχηματίζουσι πέπλον ἐπίσης πυκνὸν, ἀλλὰ βαθύφαιον ἀπὸ σταγόνας κατὰ μικρὸν ἐζογκουμένας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλους καταπίπτουσιν ὡς βροχή. Ταῦτα τὰ νέφη εἶνε τὰ pallio-cumulus, ἐφ' ὧν αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἀπεργάζονται τὸ οὐράνιον τόξον, καὶ πλεῖσται ἠλεκτρικαὶ ἐκκενώσεις τελοῦνται. Ἂν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῶν πρώτων τολυπομόρφων νεφῶν εἰς τὰ μέγιστα ὕψη, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐπελθούσης διαταράξεως, παρακολουθήσωμεν μετὰ περιεργίας ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μόνου παρατηρητικότητος, τὴν βαθμιαίαν μετασχηματίσιν, τότε σπουδάζομεν ἀκριβῶς τὰς κινήσεις καὶ τὰς περιπετείας τῶν ρευμάτων, καὶ τῶν μεταβολῶν, ὅσας ἐπιφέρουν εἰς τοὺς ἑκάστοτε σταθμοὺς, δι' ὧν διέρχονται. Διότι ἑκάστη μορφὴ νέφους οὐδὲν ἄλλο ἐξηγεῖ ἢ τὴν κατάστασιν τὴν στιγμιαίαν ἐκείνου τοῦ τμήματος τοῦ ἀέρος ὡς πρὸς τὴν θερμοκρασίαν, τὴν ὑγρότητα καὶ λοιπά. Ἐκ τούτου καταμανθάνομεν τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἰδιαιτέρας, τῆς λεπτῆς καὶ μετὰ ἄκρου ἐπιστημονικοῦ καὶ πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος, τῆς μελέτης τῶν νεφῶν εἰς τοὺς διαφόρους μετεωρολογικοὺς σταθμούς.

Ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς φθινοπωρινὰς καὶ ἐαρινὰς ἡμέρας νέφη μικρὰ στρογγύλα, μετὰ βάσεως ἐπιπέδου, κατέχοντα θέσιν 90° μοιρῶν, ἀπὸ δυσμῶν πρὸς βορρᾶ καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς νότον, διακοσμοῦσι τὸν ὁρίζοντα τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς. Ὡς ἐὰν ἡ τέχνη ἐφιλοτέχνησε τὴν διακόσμησιν αὐτῶν, τόσῳ λεπτὴν καὶ τελείαν, καὶ φαίνονται ροδινά, καὶ πλήρη φωταυγείας, ὡς σφαῖραι πεπληρωμέναι ὕλης ροδοπορφύρου, εὐθὺς μὲ τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Τὰ βλέπει ὁ παρατηρητὴς διατασσόμενα κατὰ τὴν βάσιν εἰς γραμμὴν παράλληλον πρὸς τὸν ὁρίζοντα καὶ σχεδὸν ἐφαπτόμενα τῶν ὑποκειμένων ὀρέων. Ἀνευρίσκομεν δὲ νόμους σταθεροὺς ἐκ τῆς σπουδῆς, οἱ ὁποῖοι κανονίζουν τὴν πορείαν αὐτῶν, τὴν ἡμερησίαν των κίνησιν, ἂν καὶ βραδεῖαν καὶ ὅλως ἀνεξάρτητον τῶν κυριευόντων ἀνέμων, τοὺς μετασχηματισμοὺς, ἕνεκα τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας καὶ τὴν καμπύλην τροχιάν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν ἀνερχόμενα πρὸς τὸ Ζενίθ καὶ ἐκεῖθεν κατερχόμενα μέχρι τῆς ἐξαφανίσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Δύσιν. Ἐνίοτε παρατείνονται καὶ πέραν τῆς Δύσεως τοῦ ἡλίου, ὅτε γίνονται πρόξενα βροχῆς. Ἐπίσης ἀναφαίνονται ἐνίοτε μικρά τινα νέφη ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν, ὑπενθυμίζοντα τὴν μορφὴν τῶν βατράχων, τὰ ὁποῖα σποραδὴν αἰωροῦνται ὑπὸ τὸ στρῶμα τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν. Πᾶσα ἐμφάνισις τούτων θεωρεῖται πρόγνωσις ταχείας ἐπελεύσεως τῆς βροχῆς. Καὶ πόσα ἄλλα, ὅσα διαφεύγουσι τὴν

γνῶσιν καὶ τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, ἐδύναντο νὰ μᾶς χειραγωγήσωσιν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν πρώτων αἰτίων, καὶ τῆς πορείας, τὴν ὁποίαν διανύουσι. Διότι δὲν ἀπορρέουσιν ἐξ αἰτίων, καὶ δὲν ἔχουσιν ἄγνωστον δι' ἡμᾶς σχέσιν καὶ ἀφανῆ πρὸς τὰ λοιπὰ μετεωρολογικὰ στοιχεῖα; Καὶ ἡ ἐμβριθὴς σπουδὴ τούτων δὲν ἀποτελεῖ τὸ συμπλήρωμα τῆς κλιματολογικῆς καταστάσεως τόπου τινός, ἡ δὲ ἐξακρίβωσις τῶν ἰδιοτήτων τούτων, δὲν ἤθελε παράσχει πολύτιμον ὕλην διὰ τὸ δύκτιον τῆς τοπικῆς προγνώσεως; Τοὐλάχιστον τοιαύτην ἐνθάρρυνσιν μᾶς δίδει τὸ παράδειγμα τοῦ Pay, ὁ ὁποῖος μετὰ τοσούτων θυσιῶν ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐσπούδασε καὶ ἐξήλεγξε τὰς πολυαρίθμους παρατηρήσεις του ἐν τῇ νήσῳ Ἀβάνῃ ἐπὶ τῶν ποικίλλων σχέσεων τῶν νεφῶν.

(ἕπεται τὸ τέλος).

Δ. Δαμβουνέλης

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΕΛΛΗΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Πολλάκις ἐγράψαμεν περὶ τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἐγκατεσπαρμένων καὶ ἀποδημούντων συμπατριωτῶν μας. Τοῦτο δ' ἐπράξαμεν, οὐχὶ ὅπως πληρώσωμεν τὰς στήλας τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ ἢ ἵνα ἐξάρωμεν τὸν ζῆλον καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἀλλ' ἵνα καταδείξωμεν τὴν σημαντικότητα τῶν τοιούτων ἀποδημιῶν, πρὸς μελέτην, παραδειγματισμὸν ἢ καὶ ἀπομίμησιν τῶν ἀποκλήρων ἐκείνων νέων, οἵτινες κατὰ τὰ παιδικὰ τῆς ἡλικίας των ἔτη, ὅτε οὐδὲν σταθερὸν προσοδοφόρον ἢ καὶ ἐλαχίστως ἱκανοποιητικὸν ἐπάγγελμα ἔχοντες, εὑρίσκονται πρὸ τῆς ἀνάγκης καὶ πρὸ τοῦ αἰνιγματώδους καὶ ζοφεροῦ μέλλοντός των, πρὸ τοῦ χάους καὶ ἐρέβους, ἂν θέλετε, μάλιστα καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ ζήσωσιν ἐνταῦθα, χωροῦσιν εὐελπίστως κατὰ τοὺς μέν, ἀνελπίστως καὶ ἀπογοητευμένοι κατὰ τοὺς δέ, πρὸς τὸ ἄγνωστον, πρὸς τοὺς κινδύνους, πρὸς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῆς ὑφηλίου, ὅπου νὰ μὴ ἦναι δυνατὸν νὰ τοὺς ζητήσῃ τις, καὶ ὁπόθεν νὰ μὴ δύνανται εὐκόλως νὰ ἐπιστρέψωσι· καὶ ἐκεῖ ἐπιμόνως ζητοῦσιν ἐργασίαν οἱανδήποτε, στὸ βρόντο, διὰ συντήρησιν, μόνον, ἔστω καὶ δι' ὀλίγον ἄρτον! Μετά τινα δὲ καιρὸν ἐπανακάμπτουσιν εἰς τὰ ἴδια, πλούσιοι, εὔρωστοι καὶ ἀγνώριστοι, ἐντελῶς μεταβεβλημένοι, καλοενδεδυμένοι καὶ καλῶς μεμορφωμένοι, μὲ γνώσεις, γλῶσσας, χρήματα καὶ κτήματα, γαίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον μὲ καρδίαν εὐγενῆ καὶ ψυχὴν ἀνεκτίμητον.

Ἡ «Φύσις» ἰδίως, ὀνομαστὶ ἀπεθαύμασε τινὰς τούτων, διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ συνδρομητὰς τοιούτους ἐν ταῖς Ἰνδίαις, Αὐστραλίᾳ, Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Παναμᾷ, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς κτλ. καὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ὁποίων λαμβάνει συχνάκις ἀφορμὴν νὰ πληροφορεῖται τὰ καθέκαστα.

Ἀναγινώσκομεν τὰς περιπετείας τοῦ Ροβινσῶνος καὶ τοῦ Δὸν-Κιχώτου, τοῦ Ἰουλίου Βὲρν τὰ ἔργα καὶ τὰ ταξείδια τοῦ πλοιάρχου Κοὺκ καὶ τοῦ Δόκτωρος Ὤχ. ἂν ἀγαπᾶτε, καὶ θαυμάζομεν τὰς περιπετείας, τοὺς κινδύνους, τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ξένων τούτων, ἀμβλυωποῦντες πρὸ τῆς ἡρωϊκῆς τόλμης καὶ τῶν θαυμάτων τῶν νεωτέρων Ὀδυσσέων μας.

Ὁπόταν ἄπειρός τις νέος, πλήρης σφρίγους καὶ ζωῆς, ἀλλ' ἀτυχὴς καὶ περιφρονημένος, πτωχὸς καὶ ρακένδυτος, διότι ἡ τύχη δὲν ἐμειδίασεν αὐτῷ ἀρχῆθεν, φεύγων τὴν εἱρωνείαν τοῦ τόπου του, διασχίζῃ ἠπείρους καὶ ὠκεανούς, τρώγων τίς οἶδέ τι διὰ νὰ ζήσῃ καὶ ὑποφέρων τὰ πάνδεινα, διὰ νὰ τιμήσῃ μίαν ἡμέραν τὸν τόπον του, διότι ὀι' ἑαυτὸν ἐσυνείθισε νὰ μὴν ἐνδιαφέρηται πλέον, καὶ μετὰ πάροδον 10, 20, 30 ἐτῶν ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν πατρίδα του, μετὰ ἀγῶνας ἀνηκούστους, κινδύνους πολλούς, ταξείδια ἀπερίγραπτα καὶ περιπετείας περιεργοτάτας, κάλλιστα μεμορφωμένος καὶ ἐξηυγενισμένος, μὲ αἰσθήματα ἁγνὰ καὶ προθέσεις ἀγγελικὰς διὰ τὴν πατρίδα του, τοὺς συγγενεῖς καὶ συμπολίτας του, εἶναι τοῦτο ἀνάξιον προσοχῆς καὶ ἀναγραφῆς, παραδειγματισμοῦ καὶ ἀπομιμήσεως, καὶ ἀφοῦ πρόκειται μάλιστα περὶ ἡμῶν αὐτῶν;

Ἡμεῖς ἀνέκαθεν ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ θ' ἀναφέρωμεν ἑκάστοτε ἐν σχετικῇ συντομίᾳ τὰ κατὰ τοὺς ἀποδημοῦντας τούτους ὁμογενεῖς μας, οἱ δὲ ἱστοριογράφοι μας, μυθιστοριογράφοι καὶ δραματογράφοι ἂς συρράψωσι τὰς συγγραφάς των.

Πρὸ δεκαετίας ἐγνώρισα ἐν Ἀθήναις νέον εἰκοσιπενταετῆ, πλήρη γοργότητος καὶ δράσεως, θελήσεως καὶ ἐνεργητικότητος, ἐπιβλέποντα τὸ μέλλον του καὶ τὴν ἀποκατάστασιν ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἀπαρτιζομένην ἀπὸ δύο ἀδελφὰς καὶ δύο ἀδελφούς, τοῦ πατρός του ἀποθανόντος πρὸ ἄρκετῶν ἐτῶν, μετελθόντα πλεῖστα ἐπαγγέλματα, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὑρίσκοντα τὴν τύχην μειδιῶσαν, ἀλλὰ τουναντίον κατατρέχουσαν αὐτόν, ὡσεὶ ὁ ὁρίζων τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπεδίωκεν αὐτὸν ἀνεκκλήτως ἐντεῦθεν.

Ὀνομάζεται Λάζαρος Στήνης καὶ διετήρει τότε μικρὸν καφφενεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Διομείας, παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Τουφεξῆ.

Τότε ἀνεμιγνυόμην καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν ἐγνώρισα ἐξ ἀνάγκης.

Πολλοὶ δὲ θὰ τὸν ἐνθυμῶνται βεβαίως ἔτι καὶ εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ ἐμπόρου ἀρωματικῶν εἰδῶν καὶ κομμωτοῦ κ. Ἀθαν. Στήνη, τοῦ ἐπίσης ἐκ τοῦ μηδενὸς τόσον ἐπιζήλως προαχθέντος καὶ τόσης παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ φήμης καὶ ὑπολήψεως ἀπολαύοντος.

Ἐνόμιζεν ὁ ἄτυχης, ὅτι καφφενεῖον ἐν τοιαύτῃ κεντρικῇ ὁδῷ εὑρισκόμενον, θὰ ὑπεστηρίζετο παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ἐμπορικοῦ κύκλου, πλὴν ἠπατᾶτο καὶ ἡμέραν τινὰ μοὶ ἔλεγε·

— Κύριε Πρίντεζη, καταστρέφομαι ἐδῶ, οὔτε τὰ ἔξοδά μου πιάνω.

— Τί λέγεις; ἐδῶ εἰς τοιαύτην θέσιν;

— Ναί, οἱ ἔμποροι δὲν πίνουν καφφέ, εἶναι ὅλοι ψώρα. Θέλω νὰ πωλήσω τὰ ἐπιπλα τοῦ καφφενείου μου καὶ ν' ἀνοίξω χασάπικο.

— Χασάπικο;

— Ναί, τοὐλάχιστον θὰ τρώγω τὸ κρέας, ἂν δὲν πουλῶ καὶ δὲν θὰ πεινῶ. Ἀγοράζεις τὰ ἔπιπλά μου; Θὰ σοῦ τὰ δώσω φθηνά.

— Ἐγώ; καὶ τί θὰ τὰ κάμω;

— Τοῦ λόγου σου εἶσαι πολυμήχανος, δὲν θὰ χάσῃς, θὰ εὑρεθῇ ἡ θέσις των.

Τὰ ἠγόρασα ἀντὶ 180 δρ. καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἤνοιξε πραγματικῶς κρεοπωλεῖον ὀλίγον ἀπωτέρω, εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς, παρὰ τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ, καὶ παρὰ τοῖς ἐκεῖσε παντοπωλείοις καὶ καφφενείοις. Ἐγέλασα διὰ τὴν μεταμφίεσίν του, ἅμα τὸν εἶδον.

— Δὲν σοῦ πηγαίνει τῷ εἶπον, οὔτε ἡ ποδιὰ, οὔτε τὰ μαχαίρια, δὲν εἶσαι φτιασμένος διὰ χασάπης.

— Ἔχεις δίκαιον, μοὶ ἀπαντᾷ, κρύα τὰ βλέπω καὶ ἐγὼ, μικραῖς δουλειαῖς.... δὲν ψωνίζουν ἐδῶ... οἱ ἔμποροι φαίνεται, δὲν τρώγουν κρέας.

— Μὰ τί, τοὺς ἐμπόρους σὺ κυνηγᾶς; τῷ λέγω.

— Δὲν τοὺς ἤξερα, τὴν ἔπαθα. Λυποῦμαι μόνον, ὅτι ἐξώδευσα τὰ χρήματά μου εἰς ἐνοίκια καὶ ἔξοδα τοῦ μαγαζείου καὶ τώρα δὲν ἔχω οὔτε νὰ ψωνήσω κρέας.

— Δὲν σοῦ εἶπα, ὅτι δὲν εἶσαι φτιασμένος διὰ χασάπης;

— Ἄμ γιατί εἶμαι; ἂς μοῦ ποῦνε εἰς τί ἐργασίαν θὰ πάω ἐμπρὸς καὶ εἶμαι ἄτιμος ἂν δὲν τὴν κάνω.

Ἦτο πολὺ φιλότιμος καὶ ἐργατικὸς ὁ νέος.

— Δὲν μοῦ λές, τῷ εἶπον, πρὶν σὲ γνωρίσω εἰς τὸ καφενεῖόν σου, ὅπου ἠρχόμην κάποτε καὶ ἔπινον καφέ, τί ἄλλαις δουλιαῖς ἔκαμες;

— Ἄκουσε, κ. Πρίντεζη, ἡ πρώτη δουλειὰ ποῦ ἔκανα μικρὸς, πρὶν πεθάνει ὁ πατέρας μου, ἀφοῦ δὲν ἤθελα νὰ μάθω

γράμματα, ἤτανε νὰ πουλῶ δᾳδὶ καὶ ὕστερα κάρβουνα, γιατὶ δὲν ἐχορά̀τευεν ὁ μακαρίτης. Ἤθελε νὰ δουλεύω. Ὕστερα τοὔφυγα καὶ 'μβῆκα ὑπηρέτης σ' ἕνα καφενεῖο καὶ σὰν Πλακιώτης ποῦ ἤμουνε, γιατὶ γεννήθηκα στὴν Πλάκα ποῦ γεννιῶνται τὰ σπουργίτια, ἤθελα λευθεριὰ, καὶ πουθενὰ δὲν εὐχαριστούμην, καὶ ἄλλαζα σαράντα ἐπαγγέλματα τὴν ὥρα. Πουθενὰ δὲν ἐπρόκοψα. Ἔπειτα ἔκανα καὶ πωλοῦσα γιάτσο ἀλλὰ τίποτε χαΐρι.

Ὅταν πέθανε ὁ πατέρας μου, ἐζοῦσα μόνος μου τὴν οἰκογένειά μας καὶ μὴ ρωτᾶς πῶς τὰ κατάφερνα, ἕνας θεὸς τὸ ξεύρει.

Ἐπὶ τέλους καὶ ἐγὼ δὲν ξεύρω πῶς μπῆκα μανάβης καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο εἶχα ἑκατὸ δραχμὰς, ἤτανε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ εἶδα πολλὰ χρήματα στὰ χέρια μου καὶ ἄνοιξα καὶ ἐγὼ μανάβικο. Μὰ τί ζωὴ ἤτανε ἐκείνη, μὴ ρωτᾷς, νὰ σηκώνωμαι τὰ μεσάνυχτα διὰ νὰ πηγαίνω στὸ λαχανοπάζαρο

Λάζαρος Στήνης.

νὰ 'ψωνίζω. Ἂς εἶναι, ἐκεῖ ἔπιασα χρήματα, μὰ ἔλα ποῦ μὲ πήρανε στρατιώτη καὶ στὴν ἐπιστρατεία ἔλαβον καὶ ἐγὼ μέρος; Ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβούμην τῆς σφαίραις, τοὺς ἔκανα τὸν καφετζῆ καὶ μάλιστα ἐφοροῦσα ἀντὶ μανδύα ἕνα μακρὺ παλτό. Στὸ Γκριτζόβαλι ὅμως τὰ μπλέξαμε καὶ θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας μ' ἐβάλανε καὶ 'μένα στὴ γραμμὴ καὶ ἐπολέμησα. Οἱ σφαῖραις δίνανε καὶ πέρνανε δεξιά μου καὶ ἀριστερά μου καὶ πῆρα τὴν ἀπόφασι πῶς ἤμουνα σκοτωμένος καὶ ἔτσι πολεμοῦσα μὲ θάρρος, ἕως ὅτου μᾶς διαλύσανε καὶ ἔμεινα στὸ Βόλο. Ἐκεῖ ἔκανα τὸν καφετζῆ, ἀλλὰ δὲν εἶδα οὔτε 'κεῖ χαΐρι, ὕστερα πῆγα στὴ Λαμία, τὰ ἴδια, ὕστερα στὴ Χαλκίδα καὶ στὴ Λεβαδεία, τὰ ἴδια καὶ χειρότερα, ἕως ὅτου ἐγύρισα στὴν Ἀθήνα στὰ 1886 καὶ ἄνοιξα τὸ καφενεῖον ποῦ μ' ἐγνωρίσατε. Αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα λοιπὸν ἔκαμα πρὶν καὶ κανένα δὲν μ' ἐσήκωσεν ὡς βλέπεις.

— Αἴ, τότε, ἕνα μένει πλέον καὶ εἰς αὐτὸ πιστεύω νὰ προκόψῃς, τῷ εἶπον. Ἄκουσε τώρα. Ἐπειδὴ τὰ ἔπιπλα ποῦ μοῦδωσες τὰ ἔχω ἀκόμη, καὶ ἕνας φίλος μου ἔκτισε ἕνα ὡραῖο καφενεῖον μὲ περιβόλι εἰς τὸν δρόμον τῶν Ἀμπελοκήπων, ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου σταματᾷ ὁ ἱπποσιδηρόδρομος καὶ ἀπέναντι τῶν παραπηγμάτων τοῦ στρατοῦ, ἐσκέφθην νὰ τὸ ἐνοικιάσωμεν καὶ νὰ βάλωμεν τὰ ἔπιπλα. Θὰ τὸ διευθύνῃς σύ, θὰ ἔχῃς καφὲ, μπίρα καὶ κρύα φαγητὰ καὶ πιστεύω κάτι νὰ κάμωμεν, σ' ἀρέσει;

— Ἀκοῦς ἐκεῖ, περίφημα! παρὰ τώρα ποῦ κάθωμαι καὶ τρώγω ἀπὸ τὰ ἀνύπαρκτα; βέβαια μ' ἀρέσει, μάλιστα νὰ βάλωμεν καὶ λουκουμάδες, ξέρω νὰ τοὺς φτιάνω.

— Καλὰ, κάνε καὶ λουκουμάδες.

«Ἀμ' ἔπος εἰς ἔργον.»

Τὸ κατάστημα ἡτοιμάσθη, ἐδαπάνησα δύο χιλιάδας δραχ. καὶ ὁ φίλος μου πολυτεχνίτης ἐγκατεστάθη ὁλοψύχως.

Τὸ μαγαζεῖον βαθμηδὸν ἔστρωσε περίφημα, ἐγένετο τὸ κέντρον τοῦ περιπάτου, τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν καὶ τὸ ἑστιατόριον τῶν πολυφάγων. Οἱ δὲ λουκουμάδες ἔδιδον καὶ ἔπερνον, μάλιστα πολλάκις τὴν πρωΐαν ἔβλεπον πινακίδας τοιούτων καθ' ὁδὸν ἐκεῖθεν μεταφερομένας πάντοτε πρὸς φιλικὰ σπήτια εἰς βάρος μου. Ἂς εἶναι, μετὰ δύο ἔτη αἱ πιστώσεις καὶ τὰ στρατιωτικὰ ὀβούζια ἀπερρόφησαν ὄχι μόνον τὴν ἰκμάδα καὶ τὰ κέρδη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ καταστήματος, συνεπείᾳ τῶν νεανικῶν φροντίδων τοῦ διευθύνοντος καὶ μετ' ὀλίγον κατάστημα καὶ διευθυντὴς ὤχοντο εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν.

— Αἴ, τῷ λέγω τότε, οἱ ἔμποροι δὲν τρώγουν λουκουμάδες;

— Ἄσεμε, κ. Πρίντεζη, μοὶ λέγει τότε ἠγανακτημένος, θὰ σοῦ τὰ δώσω διπλᾶ μιὰ μέρα ὅσα ἔχασες. Θὰ φύγω.

— Διὰ ποῦ; τὸν ἐρωτῶ.

— Νὰ, διὰ τὸ Παρίσι, δὲν εἶναι προκοπὴ ἐδῶ.

Καὶ μετ' ὀλίγον εἶδον αὐτὸν ἐργαζόμενον ἐν τινι ζαχαροπλαστείῳ.

— Καταγίνομαι νὰ μάθω τὴν κατασκευὴν τοῦ λουκουμίου, μοὶ λέγει καὶ μετὰ ἕνα μῆνα θ' ἀναχωρήσω διὰ τὸ Παρίσι. Νῦρα κατάστημα ἐκεῖ.

Καὶ πραγματικῶς μετὰ ἕνα μῆνα, ἤτοι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1889. ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους, ὅπου παρέμεινεν ἐκεῖ ἐργαζόμενος ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ἀφοῦ ἀπέκτησον ὀλίγα χρήματα καὶ ἐγνώρισε τὸν ἔξω κόσμον καὶ τὴν ἔξω ἐργασίαν, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐνταῦθα ὁ ἡμέτερος ἥρως γίνεται κοσμοπολίτης, κατακυριεύεται ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ συγχρωτισμοῦ καὶ τῆς ἀποκτήσεως χρημάτων, παρασύρεται ὑπὸ τοῦ βιομηχανικοῦ ἐμπορικοῦ ἀμερικανικοῦ ρεύματος καὶ ἁλματικῶς εἰσδύει εἰς διαφόρους μικρὰς τὸ πρῶτον βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐπισκέπτεται διαφόρους πόλεις τῆς βορείου Ἀμερικῆς, μεταβάλλεται αἴφνης εἰς τέλειον ἀμερικανὸν πολίτην καὶ μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους περιπετειώδεις καὶ μὴ ἐπιχειρήσεις, ἐπικινδύνους ἐκδρομὰς, καὶ ἐπιτυχίας καὶ ἀποτυχίας, ἀπροσδοκήτους νόσους καὶ ἀτυχίας, συνεταιρίζεται μετά τινος ἄγγλου, αὐτὸς ὁ πρώην ἥρως τοῦ γιάτσου καὶ τοῦ δᾳδιοῦ, τῶν λουκουμάδων καὶ τοῦ Γκριτζόβαλι, διασχίζει τὸν Νέον Κόσμον καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ Ὄκιο τοῦ Ἰλινοὰ, ὅπου ἱδρύει συνεταιρικὸν ζαχαροπλαστεῖον.

Ἐδῶ ἡ τύχη τὸν συντρέχει, ἐννοεῖ ὅτι ὁ ὁρίζων εἶναι αὐτὸς πλέον ὁ ἰδικός του, τὸν βλέπει νὰ τῷ μειδιᾷ καὶ ἀναπεταννύων τὰ ἱστία τῆς ρώμης καὶ τῆς εὐφυΐας του, καταπκτᾷ τὴν ἐργασίαν καὶ διευθύνει πλέον αὐτὸς αὐτὴν, ὅπως βούλεται. Τὸ δὲ χρυσίον συρρέει πλέον χύδην καὶ δαψιλῶς εἰς τὰ θυλάκιά του. Θέτει τὰς χεῖρας πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, συγκρατεῖ τὰς στερλίνας μὴ τοῦ διαφύγουν καὶ μετὰ θάρρους μειδιῶν συλλαμβάνει μίαν δράκα ἐξ αὐτῶν καὶ τὰς διασκορπίζει μετ' ἀγανακτήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀναφωνῶν.

— Φύγετε! φύγετε! δὲν σᾶς θέλω... ἄ, δὲν κινεῖσθε, ἔμαθα πλέον νὰ σᾶς συνάζω καὶ συγκρατῶ. Τί εἶναι τύχη! τώρα τὴν ἔμαθα. Εἶμαι πλούσιος.

Πλὴν ἓν τὸν λυπεῖ, ἓν τὸν στενοχωρεῖ, ἓν τὸν κατακυριεύει. Ἡ ἀπομάκρυνσίς του ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του. Καὶ στρέφων ἐνίοτε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν ὁρίζοντα, ἀναζητεῖ ἐκεῖθεν τὴν μητέρα του, τὰς ἀδελφάς του, τοὺς ἀδελφούς του καὶ διερωτᾷ; «Θὰ εὐτυχήσω ἄρα νὰ ζήσω, νὰ ὑπάγω νὰ τοὺς ἴδω καὶ μὲ ἴδουν;» καὶ δάκρυα χαρᾶς καὶ λύπης ρέουν διὰ μέσου τῶν κεκμηκότων ἐκείνων βλεφάρων.

Ὁ Λάζαρος Στήνης ἔχει ἤδη κατακτήσῃ τὸ Ὄκιο.

Δὲν εἶναι πλέον συνέταιρος, ἀλλὰ κύριος καὶ ἰδιοκτήτης τριῶν καταστημάτων, Ζαχαροπλαστείου, Καφενείου καὶ Ὀ-

πωροπωλείου. Φέρων δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν εἰκόνα καὶ τὰς ἐντυπώσεις τοῦ Ἀττικοῦ μας Φαλήρου, διωργάνωσε ἐξοχικὴν ἀπόλαυσιν, μαγευτικήν, λεμβοδρομίας καὶ παγοδρομία, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν, ἀγοράσας γαίας καὶ οἰκόπεδα καὶ οἰκοδομήσας διάφορα ἐκεῖσε κτίρια. Συνέστησε δὲ παγοποιεῖον, καὶ ἁλατοποιεῖον, ἀνακαλύψας μάλιστα καὶ πηγὴν φυσικοῦ ἅλατος, ἔχων παρ' αὐτῷ πολλοὺς εὐρωπαίους καὶ ἐντοπίους τεχνίτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τινας Ἕλληνας.

Τὴν πατρίδα του δὲ δὲν ἐλησμόνησε ποσῶς, διότι ἐσχάτως διενήργησε εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ σεισοπλήκτων, συλλέξας πρὸς τοῦτο ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Τοιοῦτος ὁ μέχρι τοῦδε περιπετειώδης βίος τοῦ ἡμετέρου φίλου κ. Λαζάρου Στήνη, ὃν ἀπὸ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ δύναταί τις νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ αὐτοῦ. Εἶναι δ' ἤδη τέλειος gentleman ἀμερικανὸς καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας νὰ ζήσῃ, ὅπως εὐτυχήσῃ ἐν δέοντι καιρῷ νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ σφίγξῃ καὶ τὴν παλαιὰν φιλικὴν χεῖρα ἡμῶν.

Π. Φ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

καὶ οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ὑπὸ ἔποψιν κοινωνικὴν ἱστορικὴν καὶ ἐμπορικήν.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

Τὴν ἐπαύριον Δευτέραν ὤφειλον νὰ ἐγκαταλείψω τὸ πεφιλημένον μοι Κάϊρον, ὅπερ τοσοῦτον λαμπρῶς μὲ ἐφιλοξένησεν, ὑπερήρεσε καὶ ἐμάγευσεν. Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι μετὰ λύπης ἐγκατέλειπον αὐτό, διὰ νὰ τὸ ἐπανίδω, τίς οἶδε πότε καὶ συνεκέντρωσα τότε τὰς σκέψεις μου, ὅπως εὕρω συνδυασμόν τινα, ἵνα παραμείνω ἔτι ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ ἢ τοὐλάχιστον ἐπιστρέψω μετὰ τὴν εἰς Ἰσμαΐλίαν καὶ Πορτ-Σαΐδ ἐπάνοδόν μου, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον. Τὸ δρομολόγιόν μου δὲν τὸ ἐπέτρεπεν. Εἰς δὲ τὰς πολλὰς παρακλήσεις φίλων καὶ συνδρομητῶν μου ἀντέτασσον μετὰ λύπης ἀπόλυτον ἄρνησιν.

Τὸ καθῆκον πρὸ παντός! Εἶχον διαγράψει ἀμετάκλητον δρομολόγιον, οὐτινος ἡ παραβίασις θὰ μοὶ ἐπήνεγκεν ἀνυπολόγιστον ζημίαν.

Τὴν πρωΐαν λοιπὸν εἶχον ἔτι νὰ ἐπισκεφθῶ ὀλίγους συνδρομητάς μου, ν' ἀποχαιρετίσω ἐπὶ ποδὸς, προχάδην οὕτως εἰπεῖν, τινὰς φίλους, νὰ συμφάγωμεν τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ καλλίστου φίλου καὶ συναδέλφου κ. Νομικοῦ, διευθυντοῦ τοῦ Καΐρου, τὴν μεταμεσημβρίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ περίφημον μουσεῖον τῆς Γιζῆς καὶ τὸ ἑσπέρας νὰ ἀναχωρήσω δι' Ἰσμαΐλίαν.

Ἔλαβον ἀμάξιον καὶ διέτρεξα τὴν πόλιν ἐν ταχύτητι, ἐπισκεπτόμενος καὶ ἀποχαιρετίζων ὅσους ἐδυνάμην. Συγκίνησις καὶ ἐγκάρδιοι ἀποχαιρετισμοὶ εἶναι τὸ γλυκύτερον καὶ τρυφερότερον πρᾶγμα. Ἀπόλαυσις εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ ἀκραιφνοῦς ἀδόλου ἀγάπης! Τὴν δὲ μεσημβρίαν ἀκριβῶς εἰσηρχόμην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομικοῦ.

Πόσον ἀκριβὴς εἶμαι εἰς τὰς συνεντεύξεις μου! ἀλλ' ὄχι, ψεύδομαι, ὁ ἔχων πολλὰς ἀσχολίας, οὐδέποτε δύναται νὰ ἦ συνεπὴς ἢ μόνον εἰς τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ καὶ φαγητοῦ κατόπιν προσκλήσεως, διότι εἰς τὸ ἰδικόν μου τὸ ἀτομικὸν φαγητὸν, μόνον μετὰ τὴν ἐργασίαν, καθισταμένην πλέον ἀφόρητον, προσέρχομαι.

Ὁ κ. Νομικὸς ἀνέμενεν ἐργαζόμενος. Εἶναι δημοσιογράφος καὶ φυσικῶς καὶ αὐτὸς πολυάσχολος ὡς ἐγώ. Πολὺ δὲν ἐγνωρίζομεν ἀλλήλους, φιλίαν παλαιὰν ἢ καὶ νωπὴν δὲν εἴχομεν στενήν, ὥστε νὰ περιπτύξωμεν ἑαυτοὺς λόγοις τε καὶ ἔργοις, οὐχ ἧττον εἴμεθα ἀμφότεροι δημοσιογράφοι, δηλαδὴ αὐτάδελφοι γνωρίζοντες ἀλλήλους ἐκ τῆς γραφίδος καὶ τοῦτο ἤρκει, ἵνα συνδιαλεγώμεθα ὡς πολυχρόνιοι φίλοι.

Τὸν δημοσιογραφικὸν σύνδεσμον οὐδεὶς ποτε διεπραγματεύθη ἐνταῦθα, οὔτε θὰ ἐπιχειρήσω ἐγὼ τοιοῦτόν τι ἤδη, μολονότι πολὺ περίεργα καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα ἐνέχει, ὥστε ἀκροθιγῶς μόνον θὰ ἀναφέρω τινὰ περὶ τοῦ κ. Νομικοῦ καὶ τοῦ τύπου ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὁ κ. Νομικὸς εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἀξιοπρεπῶν δημοσιογράφων. Εἶναι κάτοχος τυπογραφείου καὶ ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος τὸ Κάϊρον, ἄγαμος, ἡλικίας ἕως πεντήκοντα ἐτῶν. Ἐγεννήθη εἰς Ἀμοργόν, μετέβη πρὸ εἰκοσαετίας εἰς Αἴγυπτον, ἐν νεωτάτῃ ἡλικίᾳ καὶ συνέστησε τὸ πρῶτον αὐτὸς ἐν Καΐρῳ καὶ Μανσούρᾳ ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον καὶ ἐξέδιδε τὴν Ἐφημερίδα «Μανσούραν» γαλλιστὶ καὶ εἶτα τὸ «Κάϊρον,» ὅπερ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ἐκδιδόμενον ἔκτοτε καὶ εἶναι ἡ μόνη ἑλληνικὴ ἐφημερὶς ἐν Καΐρῳ. Διὰ τῆς δραστηριότητός του δὲ καὶ ἐντίμου ἐργασίας του ἀπέκτησεν ἱκανὴν περιουσίαν, ἣν ἐξηοφάλισεν ἐν Ἀθήναις πρὸ δεκαετίας, γενόμενος ἰδιοκτήτης τοῦ ἐν Πατησίοις ἱστορικοῦ κτήματος τοῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος Ἀθηνῶν κ. Σκούφου, ἐν ᾗ ἔρχεται καὶ διαμένει τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους, καὶ ἑτέρας μεγάλης οἰκίας παρὰ Ἅγ. Κωνσταντῖνον.

Εἶναι ἄνθρωπος θετικὸς καὶ ὁμιλεῖ ὀλίγον. Ἀποταμιεύει ὡς ὅλοι οἱ φρόνιμοι δημοσιογράφοι, καὶ εἶναι ἀκεραιοτάτου, ἀδόλου καὶ ἀπαθοῦς χαρακτῆρος ἄνθρωπος, δι' ὅπερ χαίρει ἀμερίστως τῶν συμπαθειῶν πάσης Αἰγύπτου, διανύσας μέχρι τοῦδε στάδιον δημοσιογραφικὸν σπανίως διαρκὲς καὶ ἐπιτυχές. Λέγεται ὅτι τὴν περιουσίαν του ἀπέκτησεν ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς του ἐργασίας, καὶ τὸ πιστεύω, διότι ἡ μὴ παρέκλισις ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ φέρει πάντοτε εἰς εὐθὺν καὶ ἀσφαλῆ λιμένα.

— Μπρὲ τὸν κ. Πρίντεζη, μπρὲ τὸν φίλον κ. Πρίντεζη, μοὶ ἔλεγεν ἐπανειλημμένως, πόσον χαίρομαι ποῦ σὲ βλέπω ἐδῶ.

— Εὐχαριστῶ, καὶ ἐγώ, ἀγαπητέ, εἶμαι ὑπερευχαριστημένος καὶ πῶς περνᾶτε εἰς Αἴγυπτον; τὸν ἠρώτησα.

— Καλὰ, καλὰ, Κύριε Πρίντεζη.

— Τὸ πιστεύω, διότι ἔχετε ἡσυχίαν, διοίκησιν καλήν, καὶ στάδιον διαγεγραμμένον. Δὲν ἔχετε ἐδῶ νὰ παλαίσητε, οὔτε μὲ ἀτίθασσα κοινωνικὰ πάθη, οὔτε μὲ πολιτικὴν πρωτόπειρον καὶ πεισματώδη, οὔτε μὲ ἀρχομανίαν, οὔτε μὲ ἀμφίβολα πολιτεύματα.

— Μ... μ... ναί... ναί... ἀπάνω κάτω, ἔτσι εἶναι· Ὁ κ. Νομικὸς ἤθελε νὰ ἐκφρασθῇ καλλίτερον, ἀλλὰ ἀπέφευγε, ἴσως διὰ νὰ μὴ δώσῃ ἔκτασιν εἰς τὴν ὁμιλίαν αὐτὸς καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἀποφανθῇ ὡρισμένως. Ἔπειτα οἱ δημοσιογράφοι μεταξὺ των εἶναι ἐπιφυλακτικοί.

— Ἐννοῶ, τῷ εἶπον, εἶσαι λίαν σεμνοπρεπὴς καὶ φρόνιμος, καὶ θέλεις νὰ ἀποφύγῃς ὡρισμένην ἔκφρασιν. Τὰ γνωρίζω, ὅλας τὰ εἶδον καὶ τὰ ἀντελήφθην. Ἐγὼ εἶμαι διαβατικὸς καὶ δὲν βλάπτει, ἂν ὁμιλήσω ἐλευθεριώτερον. Ἡ αἰγυπτιακὴ πολιτικὴ εἶναι ἀνθελληνική, τὸ προξενικὸν σῶμα ἥκιστα ἐκτελεῖ τὸν προορισμόν του, οἱ πολυτάλαντοι καὶ σημαίνοντες καὶ ἰσχύοντες εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς τὸ χρῆμα καὶ τὰς ζημίας των, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀγανακτεῖ, ὑποφέρει καὶ τὰ ἡνία τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς πρωτοβουλίας ἐν παντὶ βαθμηδὸν διαφεύγουσι τῶν χειρῶν του, ἡ δὲ δημοσιογραφία δεσμεύεται καὶ ἀπελπίζεται, καί...

— Αἴ, Κύριε Πρίντεζη, ἔχω δεκαπέντε ἔτη εἰς Αἴγυπτον, αἱ τρίχες μου ἀρχίζουν νὰ ἀσπρίζουν καὶ ὁμοῦ μὲ τὴν παρακμήν μου, μετὰ λύπης παρακολουθῶ καὶ τὴν παρακμὴν τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως ἐν Αἰγύπτῳ.

— Φαντάζομαι, ἀφοῦ τώρα ἀκόμη θαυμάζω τὸν ἑλληνικὸν παράγοντα ἐνταῦθα, τί θὰ ἦτο τότε!

— Πρὸ τοῦ Ἀραμπῆ ὁ Ἕλλην ἐνταῦθα ἦτο τὸ πᾶν, τώρα δὲν εἶναι τίποτε.

— Ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ἰταλία δὲν ἐπολέμησαν ἐνταῦθα τὸν Ἀραμπῆ, ἐπολέμησαν τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὸν πολεμοῦν. Μετὰ τὴν πτῶσιν δὲ τοῦ δῆθεν ἥρωος ἐκείνου, σᾶς ἔδωσαν γενναίας ἀποζημιώσεις διὰ νὰ ἀποδεχθῆτε ἐπευφημοῦντες τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικήν, καὶ ἤδη ἀγογγύστως ὑπομένετε, διότι σᾶς λείπει ἡ δύναμις.. Ἡ πολιτικὴ διενεργεῖται μυστικῶς, τὰ γεγονότα μόνον σᾶς ἀνακοινοῦνται, καὶ οὕτω δὲν ἔχετε νὰ δώσητε ἐγκαίρως τροφὴν ἐνεργείας εἰς τοὺς συμπατριώτας σας. Τί νὰ σᾶς κάμῃ δὲ τὸ προξενικὸν σῶμα; μολονότι ἀποτελεῖται ἐξ ἀνδρῶν ἀκραιφνῶς πατριωτῶν καὶ ἱκανοτάτων, ἐξ ὧν γνωρίζω καὶ ὑπολύπτομαι τινάς, ὡς τὸν κ. Γρυπάρην, Μηλιώτην, Μπαίραν, Σπανίδην, Ἀγκωνάκην, Βυζάντιον κλπ. ἀδυνατοῦσιν οὗτοι νὰ ἀντιπεξέλθωσι παρὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐμπείρου καὶ ἰσχυρᾶς πολιτικῆς, παρὰ τὴν διαρκῆ καὶ πραγματικὴν ὑποστήριξιν πάσης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἤδη κινδυνεύει ἡ καταπάτησις τοῦ

ἑλληνικοῦ ἀσύλου καὶ φοβοῦμαι, ὅτι εἰς οὐδὲν θὰ κατισχύσωσιν αἱ ἐνέργειαι τῆς πολιτικῆς μας, διότι οἱ ξένοι θὰ σᾶς προβάλλωσι πάντοτε τὰ ἀμοιβαῖα ἀνταλλάγματα καὶ ὡς ἔμπορος ὅπου μετεβλήθη σήμερον ἡ πολιτική, θὰ σᾶς λέγωσι πάντοτε «δῶτε μου ἄρτον νὰ σᾶς δώσω καπνὸν» καὶ πιθανῶς ἡ ἀπειρία νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν πεῖραν!

«Πλὴν μοὶ ἀρέσει ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνικοῦ τόπου. Τηρεῖ, ἀγνοῶ ἂν ἐσκεμμένως ἢ τυχαίως, ἐν τούτοις ὠφελίμως, στάσιν συνετὴν καὶ ἁρμόζουσαν. Μολονότι ὁ τύπος σας εἶναι ἔτι εἰς πολλὰ ὀπισθοδρομικός, ἐν τούτοις εἰς τοῦτο μᾶς ὑπερβαίνετε. Εἴσθε συνετοί, φρόνιμοι, συντηρητικοί, ἐργατικοί καὶ προσδευτικοί, καὶ τοῦτο ἴσως σώσῃ τὸν ἑλληνικὸν παράγοντα εἰς τὸ μέλλον. Ἐξακολουθεῖτε, φρονῶ, τὴν πορείαν αὐτήν, μὴν ἀνταλλάσσετε οὐδὲν πρὸς τὸ παρόν, ἀπομακρύνετε τὸν πολὺ ζῆλον καὶ τὴν μεγάλην σπουδὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος, σπείρατε ὅπως πράττετε παντοῦ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ αὗται θὰ σᾶς προικίσωσι μὲ ῥώμην καὶ νεῦρα εἰς τὸ μέλλον. Ἓν δὲ πρᾶγμα νὰ φοβεῖσθε ἤδη, τὰς χρηματιστικὰς σκευωρίας καὶ τὰς ἀπορροφητικὰς συναλλαγάς, αἵτινες ἂν καὶ ἀποκρούονται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου Αἰγυπτιακοῦ χρέους, δὲν θὰ βραδύνωσιν ἐν τούτοις λάθρως νὰ ἐπέλθωσι καὶ νὰ παρασύρωσι τοὺς ἄφρονας κεφαλαιούχους.

Ὁ τύπος σας, εἶπον, μοῦ ἀρέσει. Ἔχετε τὴν Μεταρρύθμισιν, ἥτις πολλάκις δημοσιεύει λαμπρὰ κοινωνικὰ ἄρθρα, τὴν Ὁμόνοιαν, ἥτις γράφεται μὲ πολλὴν χάριν καὶ μετριοπάθειαν, τὸν Τηλέγραφον, ὅστις μολονότι ἐμπλέκεται εἰς προσωπικά, ἐλπίζω νὰ προοδεύσῃ εἰς τὸ μέλλον, τὸν Ἑρμῆν ὅστις καταγίνεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐμπορικά, τὸ Κάϊρόν σας, ὅπερ μεταδίδει λαμπροτάτας ἑλληνικὰς ἀνταποκρίσεις τῶν Ἀθηνῶν κτλ. καὶ ἄλλα φύλλα, ἅτινα κάλλιστα ἐκτελοῦσι τὸν προορισμόν των. Χαίρω δὲ πολύ, ὅτι πάντες οἱ ὁμογενεῖς ὑποστηρίζουσιν ἐκθύμως τὸν ἑλληνικὸν τύπον ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πρέπει νὰ τὸν ὑποστηρίζωσι, διότι αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὸν ἑλληνισμὸν ἐδῶ, καὶ ἄνευ αὐτοῦ θὰ ὡμοίαζεν πρὸς κατοίκους ἄνευ ἐθνικότητος. Ὁ τύπος εἶναι ἡ ζωή, ἡ εἰκών, τὸ αἷμα τοῦ πολίτου.

Μετὰ ταῦτα μετέθημεν εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐσβεκίας, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Νομικὸς εἶχε παραγγείλει γεῦμα διὰ δύο ἄτομα. Τὸν κῆπον τοῦτον περιέγραψα ἐν τῇ πρώτῃ μου ἐπισκέψει. Τὸ ξενοδοχεῖον κεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ αὐτοῦ, ἐν μέσῳ πυκνῆς δενδροφυτείας καὶ ἔχει σχῆμα ἐλβετικοῦ ρυθμοῦ. Εἶναι δὲ πολυτελέστατον καὶ ἐνταῦθα ἐνδιαιτᾶται ἡ καλειτέρα κοινωνικὴ τάξις τοῦ Καΐρου. Δὲν εἴχομεν ἔτι πολὺ προχωρήσει εἰς τὸ φαγητὸν καὶ προσέρχεται ὁ κ. Ἀγκωνάκης, ὑποπρόξενος ἐν Καΐρῳ, φίλος ἀμφοτέρων καὶ παρακάθηται πλησίον μας.

Τὸν κ. Ἀγκωνάκην ἐγνώριζον ἐξ Ἀθηνῶν. Εἶναι νέος καλλίστων αἰσθημάτων καὶ λεπτοτάτης ἐξαιρέτου ἀνατροφῆς· τὰς σπουδάς του δὲ ἐτελειοποίησε ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ τριετίαν καὶ εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς λαμπρᾶς περὶ τῆς «Πυρκαϊᾶς τῆς Ρώμης» διατριβῆς, τῆς δημοσιευθείσης πρὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ «Φύσει», καθ' ἣν οἱ Γερμανοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ Νέρων δὲν ἔθεσε τὸ πῦρ εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων, ἀλλὰ τοὐναντίον συνετέλεσεν εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ πυρὸς καὶ τὴν διάσωσιν μέρους τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Ἀγκωνάκης καὶ ὁ κ. Νομικὸς διατελοῦσι καὶ μέλη τῆς λέσχης Καΐρου «Κέντρου», ἣν ἐπεσκέφθην δίς, καὶ περὶ ἧς ἐλησμόνησα ν' ἀναφέρω τι ἢ μᾶλλον ἐλλείψει καταλλήλου καταρτισμοῦ της καὶ ἐργασίας της, ἴσως διότι προσφάτως κατηρτίσθη, δὲν εἶχόν τι σπουδαῖον νὰ γράψω περὶ αὐτῆς.

Ἐν τούτοις θὰ ἀναφέρω ἤδη τινά.

Ἐνταῦθα συνέρχονται ἰδίως πρὸς τὸ ἑσπέρας ὅσοι ἐκ τῶν μελῶν ἐπιθυμοῦσι, καὶ συνδιαλέγονται, ἀναγινώσκουσι, σφαιρίζουσι, ταυλίζουσι καὶ ζατρακίζουσιν. Ἐνίοτε δὲ γίνονται καὶ διαλέξεις τὸ ἑσπέρας παρὰ προσώπων,.... ἰδίᾳ δημοσιογράφων..... ἐρχομένων ἐξ Ἀθηνῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμός της; Οὐδὲν ἀντελήφθην. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ, μὲ ἐλύπησεν εἶναι τὸ πτωχὸν καὶ ἀνάρμοστον ἀναγνωστηρίον της καὶ αἱ παιδαριώδεις διαλέξεις της. Ἤτοι τὸ σπουδαιότερον ἐξ οὗ ἠδύνατό τις νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς προόδου μιᾶς κοινότητος ἐχούσης σοβαρῶς συναίσθησιν τοῦ προορισμοῦ της.

«Εἰπέ μοι τί κάμνεις, νὰ σοὶ εἴπω τίς εἶσαι».

Τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ἑτοιμαζόμην νὰ ἀποτείνω πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτῆς κ. Ῥόστοβιτζ, ὅτε τρὶς προσῆλθον ἐκεῖ ἵνα γνωρίσω αὐτόν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸν εὗρον.

Αἱ πλεῖσται πολιτικαὶ καὶ γελοιογραφικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὸ Figaro, τὸ Secolo, τὸ Illustration, καὶ τὸ Petit Journal ἀποτελοῦν τὸ ἀναγνωστήριον τῆς λέσχης «Κέντρου».

Διαλέξεις δὲ γίνονται περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, ἀηδεῖς, παρ' οἱουδήποτε, ὅστις ἤθελε ζητήσει τοῦτο, ἐλλείψει ... καὶ ἐπευφημοῦνται καὶ χειροκροτοῦνται.

Ἂς ἔλειπον καὶ ταῦτα.

Μίαν ἐρώτησιν πρὸς τὴν ἐπιμελητείαν τοῦ «Κέντρου».

«Γνωρίζετε ὁποίους σοροὺς καὶ ὁποῖα φῶτα ἐγαλούχησεν ἡ Αἴγυπτος, καὶ ὁποῖον ἠθικὸν κῦρος περιέβαλλε τότε καὶ περιβάλλει τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν; Προμηθευθῆτε τὰ χρονικὰ αὐτῆς καὶ θέσατε αὐτὰ ἐπὶ χρυσοῦ δίσκου ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἀναγνωστηρίου σας, ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἀναγνώσματος:

Τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

Ἀφοῦ δὲ ἀντηλλάξαμεν διαφόρους σκέψεις καὶ ὁμιλίας μετὰ τῶν Κυρίων Ἀγκωνάκη καὶ Νομικοῦ καὶ συνεφάγομεν ἐν τῷ περιφήμῳ κήπῳ τοῦ Ἰσμαήλ, δοθείσης μοι οὕτω εὐκαιρίας νὰ τύχω τοσαύτης ὡραίας ἀπολαύσεως, ἠγέρθημεν καὶ ἡτοιμάσθην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μουσείου τῆς Γκίζης.

(ἀκολουθεῖ) **Φ. Π.**

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Ὥστε δὲν ἐγνώριζες, ὅτι ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἐγεννήθημεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν;

— Ὄχι, αὐτὸ εἶναι νόστιμον. Παράδοξον... μοὶ ἐνθυμίζει ὅτι ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ἐνυμφεύθημεν τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

* * *

Ἡ Λιλίκα (ἥτις ἤρχισε νὰ κουράζηται).— Θεία!

Ἡ Θεία. — Τί εἶναι ἀγάπη μου;

Λιλίκα.—Ἂν μπορῇς νὰ μὲ πάρῃς ἀπάνω σου... πιστεύω πῶς θὰ μπορέσω τότε νὰ κρατῶ ἐγὼ τὸ καλάθι.

*

— Ὁ Πέτρος θὰ μὲ διδάξῃ πῶς κρατοῦν τὰ βιβλία (οἱ ἔμποροι), εἶπεν ὁ Μιχάλης.

— Μπράβο, εἶναι ἄριστος εἰς τὸ εἶδός του, εἶπεν ὁ Νῖκος. Τῷ ἐδάνεισε πρὸ ἑνὸς ἔτους τοὺς τέσσαρας τόμους τῆς Φύσεως, καὶ τοὺς κρατεῖ ἀκόμη.

* * *

— Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὸν εἰσπράκτορα Καλλιγούλαν. Τί γνωρίζει περὶ αὐτοῦ ἡ ὑψηλότης σας;

Ὁ πρίγκιψ σιωπᾷ.

— Πολὺ ὀρθῶς κύριε. Ὅσον ὀλιγώτερα λέγει τις περὶ τοιούτου τέρατος, τόσον τὸ καλλίτερον.

* * *

Ἐκδότης ἐφημερίδος πρὸς συντάκτην. — Δέον νὰ γράφητε οὕτως ὥστε καὶ ὁ ἀμαθέστατος νὰ καταλαμβάνῃ τὰς ἐννοίας σας.

Συντάκτης.— Μπά, καὶ ποῖον μέρος τῆς διατριβῆς μου δὲν καταλαμβάνετε;

* * *

Ὁ Ἀλέκος τὸ παρελθὸν Σάββατον ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν παρά τινος φίλου του.

« Ἐλθὲ νὰ γευματίσωμεν αὔριον μετὰ 2—3 ἄλλων φίλων. »

Ὁ Ἀλέκος ὅστις τηρεῖ κατὰ γράμμα τὰς προσκλήσεις τῶν φίλων του, προσῆλθεν εἰς τὸ γεῦμα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν μετὰ . . . τριῶν φίλων του!

* * *

Μετὰ δύο ἑβδομάδων παρατηρήσεις καὶ διδασκαλίαν ἐπὶ διαφόρων φύλλων δένδρων, παρήγγειλα τοῖς μαθηταῖς μου νὰ συντάξωσιν ἔκθεσιν περὶ τῶν διδαχθέντων. Παρ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἔλαβον τὴν ἀκόλουθον.

« Σεβαστὲ διδάσκαλε. Εἶναι πολὺ εὐχάριστον νὰ ἔχωμεν φύλλα. Δὲν θὰ ἦτο τόσον εὐχάριστον, ἐὰν δὲν εἴχομεν φύλλα. Ἡ αἰτία δι' ἣν εἶναι τόσον εὐχάριστον νὰ ἔχωμεν φύλλα, εἶναι, ὅτι ἐὰν δὲν εἴχομεν φύλλα, θὰ μᾶς . . . ἔκαιεν ὁ ἥλιος.

* * *

— Ὥστε τῷ ἔγραψες ἓν ποίημα;

— Μάλιστα, ἀπήντησε τεθλιμμένος ὁ νέος.

— Καὶ τὶ σοὶ εἶπε;

— Μοὶ εἶπεν, ὅτι ἀπεθαύμασε τὴν ἐπιστολήν μου, ἀλλὰ δὲν ἐνόησε καὶ καλὰ διατὶ ἑκάστη γραμμὴ ἤρχιζε διὰ κεφαλαίου γράμματος!

* * *

— Μπαμπά, ὁ Δαρβῖνος λέγει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται ἐκ τῶν πιθήκων;

— Μάλιστα, παιδί μου.

— Καὶ οἱ πίθηκοι;

Πατὴρ (δυσανασχετῶν). — Οἱ πίθηκοι παιδί μου ἔρχονται ἐκ τῶν . . . δένδρων, **Κοὺκ.**

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(Κατὰ τὸ τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον)

Τὸν Ἔρωτα μίαν φοράν, μέλισσα κέντρωσε κακὴ
Μελικηρίδα κλέπτοντα, εἰς τὴν κυψέλην της ἐκεῖ.
Εἰς τοῦτον δ' ἐπροξένησε, πόνον τοσούτω ἰσχυρὸν
Πληγώσασα τὰ δάκτυλα, ὅλα τῶν δύο του χειρῶν.
Ὥστε τὰς χεῖράς του φυσῶν, ἐπήδα κλαίων ἐξ ὀργῆς
Κ' ἐφώναζε, τοὺς πόδας του κτυπῶν μὲ πεῖσμα κατὰ γῆς.
Στὴν Ἀφροδίτην δὲ δραμών, καὶ δείξας τὰς πληγὰς εὐθὺς
Παρεπονεῖτο τρυφερῶς, εἰς τὰς ἀγκάλας της ῥιφθείς
Πῶς ἔντομον τόσω μικρόν, ἡ μέλισσα νὰ προξενῇ
Πληγὰς τοιαύτας, καὶ αὐτὸς τόσω δριμέως νὰ πονῇ.
Κι' ἡ μήτηρ του γελάσασα, «Μὴ κλαίης, εἶπε, ἐπειδὴ
»Μὲ τὰς μελίσσας ὅμοιον, μήπως δὲν εἶσαι ὦ παιδί;
»Κατὰ τὸ σῶμα μὲν καὶ σύ, ὅπως αὐταὶ εἶναι μικρὸν
»Μεγάλας ὅμως προξενεῖς, πληγὰς μὲ βέλλος τὸ πικρόν».

Ἄνδρος. **Γ. Α. Καρυστινάκης.**

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΟΥ

Γιὰ πολύτιμα λιθάρια; σοῦ χαρίζω τὴν ψυχή μου
διὰ χρήματα; σοῦ δίνω νὰ 'ξοφλήσῃς τὴ ζωή μου
γιὰ ἀγάπη; τὸν καρδιά μου σοῦ χαρίζω φλογισμένη
ἐκεῖ μέσα θὲ νὰ εὕρῃς τὴν ἀγάπη μου κλεισμένη,
Θέλεις ἄλλο; ζήτησέ μου, καὶ ἂν ἔχω σοῦ τὸ δίνω,
ἀρκεῖ μόνο διὰ πάντα 'ς τὴν ἀγάπη σου νὰ μείνω,
δὲν σοῦ ζήτησα 'γὼ πλούτη, θησαυρούς, ἀλλ' οὔτε κάλλη
τὴν καρδιά σου θέλω μόνο τὴν ἀθῶα καὶ μεγάλη.
Τὴν καρδιά σου, 'ποῦ 'κεῖ μέσα κατοικεῖ ἡ εὐτυχία
ὁ παράδεισός μου ὅλος καὶ ἡ θεία μου θρησκεία,
Μήπως εἶμαι πλεονέκτης; ἀλλ' εἰπέ μου νὰ εἰξεύρω
ἴσως τῆς πλεονεξίας ἀντιφάρμακον νὰ εὕρω.
Δὲν θὰ παύσω εἰς τὸν κόσμο νὰ ζητῶ ὅ,τι θελήσῃς
καὶ ποτὲ δὲν θ' ἀποθάνω, ἐκτὸς ὅταν μὲ μισήσῃς.
Εἰς τοὺς οὐρανοὺς δὲν θέλω παραδείσου κατοικίαν,
ἂν ἐκεῖ σιμὰ δὲν ἔχω τὴν γλυκείαν σου καρδία.

Μήπως μόνος μου ἂν μείνω καὶ εἰς τὴν Ἐδὲμ ἀκόμα
χωρισμένος αἰωνίως ἀπ' τὸ θεῖόν σου τὸ σῶμα
δὲν θὰ ἦμαι δυστυχής;
μόνον ὅταν σένα βλέπω καὶ ἀκούω ἀναπνέω
καὶ πλησίον σου ὁπόταν τὴν ἀναπνοήν σου πνέω,
τότε εἶμαι εὐτυχής.

Ἀφρικανός.

ΤΗ: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ ΜΑΡΙΑ....

Εἶχα καρδιὰ στὰ στήθη μου
ποῦ ἦτο μαθημένη
μὲ τραγουδάκια τῆς χαρᾶς
τὴν ὥρα νὰ διαβαίνῃ.
Τώρα δὲν ἔχω πλειὰ καρδιὰ
καὶ σύ 'σαι ἡ αἰτία
ποῦ μ' ὀνομάζουν ἄκαρδο
σκληρόκαρδη Μαρία ...

Μονεμβασία.

Π. Ν. Πλατανίτης.

ΘΕΟΣ

ΥΠΟ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Σημ. «Φύσεως». — Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν κοσμοῦμεν σήμερον τὸ φύλλον ἡμῶν διὰ τῶν κάτωθι ἐξόχων ἀποσπασμάτων τοῦ δαιμονίου ἔργου τοῦ Οὐγκὼ «ΘΕΟΣ» ὅπερ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδίδεται εἰς 10 ἑβδομαδιαῖα τεύχη πρὸς 35 λεπτὰ ἕκαστον παρὰ τοῦ κ. Ἀριστείδου Γαλανοῦ, Βιβλιοπώλου (ὁδὸς Σταδίου ἀρίθ. 37), κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἡλία Ἰ. Οἰκονομοπούλου.

Ι) Φωνὴ ἑνὸς πνεύματος

Καὶ ἥλιοι ἐσβέσθησαν καὶ ἥλιοι θὰ σβεσθῶσι· καὶ τὸ χαῶδες διάστημα, ἐν ᾧ ἐκκολάπτεται ὁ ἀστὴρ μὲ τὴν φλόγα ἐπὶ τοῦ μετώπου εἴδε γενώμενα καὶ θνήσκοντα εἰς τὰ ὑπόσκια σπλάχνα του, ἀκτινοβόλα πυρά, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι γέροντες φαλακροὶ ἀστέρες· ἡ ὥρα παράγει καὶ ἡ ὥρα φονεύει τὰς ἡμέρας, τοὺς μῆνας, τὰ ἔτη, καὶ ἡ μνήμη σφάλλεται καταριθμοῦσα τοὺς διαβάτας τούτους, καὶ ἡ φοβερὰ σκοτία εἰς τὰς παραφόρους αὐτῆς καταιγίδας παρασύρει ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων κόσμους καὶ ὁ αὔλαξ τοῦ κενοῦ μεγαλύνεται καὶ ὁ τάφος ἐξαφανίζεται, καὶ τὸ πᾶν ἀναπτύσσεται καὶ τὸ πᾶν ἀπόλλυται, καὶ τὸ πᾶν λάμπει καὶ σβέννυται, τὸ ἐμὸν φέγγος καὶ τὸ σόν, καὶ τὰ ὄντα πίπτουν, πίπτουν συγκεχυμένα τὰ μὲν μετὰ τὰ δέ..... Καὶ διαρκῶς, ἀεννάως, χωρὶς στιγμῆς διακοπὴν τοῦ Θεοῦ τὸ μυριόφωνον ὄνομα πληροῖ τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα, τὸν αἰθέρα, τὸ χάος, χωρὶς οὐδείς ποτε κρότος ξένος νὰ τὸ διακόπτῃ ἢ νὰ μιγνύεται μετ' αὐτοῦ,..... Καὶ τὸ *ἄπειρον* ὄνομα ἀναπέμπεται ἀεννάως ἀπὸ τοῦ *αἰωνίου* στόματος τοῦ παντός!

ΙΙ) Ἑτέρα φωνὴ

Ἄπειρον! Ἐκ ποίας χώρας τῆς διαυγοῦς ὀπτασίας, ἥτις καλεῖται σύμπαν, ἐξῆλθεν ὁ παράφορος ὀνειροπόλος τοῦ ἀνηκούστου τούτου ὀνείρου;

Ἄπειρον! Τίς κύκλῳ σοφὸς ἀγνώστων χρόνων, ποῖον τερατῶδες καὶ ὑπερκόσμισν ὄν, καὶ τῆς ἰδέας μεῖζον, ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας διαβήτην, ὕψους ἀπείρων πήχεων, καὶ, στρέψας αὐτὸν διὰ δακτύλου τεραστίου καὶ ἀσφαλοῦς, διέγραψεν ἀπέραντον τὸν πελώριον αὐτὸν κύκλον, ἐν τῷ ἀορίστῳ πεδίῳ τοῦ σαπφειρίνου αἰθέρος, στρογγύλον ἀπαίσιον χάος, ἔχον τὴν ἄβυσσον ἀντὶ θυρίδος· φρίαρ τὸ ὁποῖον, ὅταν ἡ ἑσπέρα τὸ πληροῖ διὰ τοῦ ἐρεβώδους της ζόφους, θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς τὸ τεράστιον ἐκ σκιᾶς κύπελον δι' οὗ πίνει ἡ νύξ!

ΙΙΙ) Ἡ διαμαρτυρία τοῦ πνεύματος

«Κατάπληκτος ὁ ποιητὴς ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως ἑνὸς πνεύματος, καθ' ἣν οὐδὲν τὸ ἀληθές, ἀλλὰ τὰ πάντα φαινομενικὰ

καὶ ἀπατηλὰ, οὐδαμοῦ δὲ νοητὸς Θεὸς, ἀλλὰ πανταχοῦ ἔρεβος καὶ χάος, ἀναφωνεῖ:

« Πῶς !... Πέπρωται νὰ πίπτωμεν λοιπὸν ἐξηντλημένοι,
ὡς σκνίψ, ἥτις τὴν ὕαλον κτυπᾷ νενεκρωμένη !
Πῶς !... εἰς τὸ ἄπειρον μηδὲν θὰ τελευτᾷ τὸ πᾶν!
Θὰ λήγῃ πᾶσα ἔρευνα εἰς ἓν πικρὸν ἐάν !
Ἐντὸς τοῦ σκότους πέπρωται ὁ ἄνθρωπος νὰ μένῃ !
Ἡ πτῆσις εἶναι ἔγκλημα ! Ἡ πρόοδος μωρία !
Καὶ εἶν' αἰθέρες ζοφεροί, ἡ Ἕως..... εἰρωνία !»

IV) Ὑπάρχει ;.....

Ὑπάρχει ἄρα *Ἐκεῖνος* ;..... Τὸ σύμπαν φαίνεταί μοι σύγχυσις ἀλλεπαλλήλως καὶ τάξις· σκοτία καὶ φέγγος. Ὦ ! διατί τὸ χάος τοῦτ,οὲὰν τὸ πᾶν ἔχῃ τὸ πνεῦμα ὡς ἀφετηρίαν ;.... Καὶ, ἂν ἔχῃ τὸ μηδὲν, πόθεν ἡ ἁρμονία ;

Ὑπάρχει ; — διατί αἰσθανόμεθα τότε τὴν παγερὰν πνοὴν τῆς ἐχίδνης ;

Ὑπάρχει ;—διατί τότε εἰς σκώληξ κατατρώγει σύμπαν τὸ ἔργον αὐτοῦ· τὴν μητέρα διὰ τοῦ τέκνου,τὸ ἄνθος διὰ τοῦ ὑπέρου ;.... Καὶ διατὶ πονοῦμεν ; Καὶ διατί ἐπιτρέπει τὴν ὀδύνην, τὴν ἀπέραντον καὶ κακοῦργον πρὸς τὴν ὕπαρξίν του συκοφαντίαν ;

Ἡ κακία μᾶς λέγει : — «Ὀνειροπολεῖτε Θεόν, ὅταν ἐγὼ μόνη σᾶς παρακολουθῶ· ἀπόδειξις ὅτι δὲν ὑπάρχει, θνητοί, εἶναι ὅτι.... ὑπάρχω ἐγώ !»

Θεός· πνεῦμα δημιουργοῦν κόσμον μὲ πρότυπον τὸ χάος ! Μέγα ἄγνωστον κρατοῦν δεσμίαν τὴν σκέψιν ! — *Θεός*· σύλληψις διανοίας σεσαλευμένης ἢ ὑπέρτατον μυστήριον ! Γνῶσις ἢν οὐδὲν κρανίον, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑπερφυσικὸν ἐὰν ἦτο, θὰ ἠδύνατο ποτε νὰ περικλείσῃ καὶ συγκρατήσῃ ! Ἐπίκλησις κοῦφος, ἀπολυμένη ἐν τοῖς ἐγκάτοις τοῦ τυφλοῦ χάους,ἐνῷ ἀποσβέννυνται τὰ ὄνειρά μας !.. Ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ ἦνε πέρας τὸ κενόν, τὸ δὲ Μηδὲν νὰ ἔχῃ ὡς φλοιὸν τὸ Σύμπαν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀφίπταται τὸ βέλος *πνεῦμα* ἄνευ σκοποῦ πρὸς ὃν βάλλει, ὁ τροχὸς ὁ καλούμενος Σύμπαν ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἄξονος. . Πιστεύσωμεν !

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Αἴνιγμα.

Τὸ πρῶτόν μου τὸ ἥμισυ πρωτόπλαστον ἐμφαίνει,
τὸ ὅλον δὲ μου τοὔνομα ἔνδοξον βασιλέα,
ἀλλ' ἡ πατρίς του σήμερον ἐν τῇ δουλείᾳ μένει
ποθοῦσα ὅμως πάντοτε νὰ γίνῃ ἐλευθέρα.

2. Αἴνιγμα.

Εἶμαι φυτὸν ἐπέτειον, φίλε, τροφὴ τῶν ζώων
καλλιεργοῦμαι δὲ ὑπὸ τῶν λογικῶν τῶν ζώων,
Σοὶ κάμνω ὅρκον 'ς τὸν Θεὸν τὸν πλάστην τοῦ ἡλίου
πῶς θὰ γείνω μία πόλις μεγάλου βασιλείου,
ἂν τὴν κάραν μ' ἀποτάμῃς
κι' ἄλλο τίποτε δὲν κάμῃς.

3. Πρόβλημα.

— Ὥρα καλὴ πρωτοβοσκὲ
τῶν ἑκατὸν προβάτων.
— Ἂν εἶχον ὅσα ἔχω
καὶ τὰ μισὰ ὧν ἔχω
καὶ πέντε καὶ πενῆντα
ἐγενόμουν πρωτοβοσκὸς
τῶν ἑκατὸν προβάτων.

4. Πρόβλημα.

Πατήρ τις εἶχε τρεῖς υἱοὺς καὶ ἐδωρήσατο τῷ μὲν πρώτῳ 50 πήχεις βαμβακεροῦ ὑφάσματος, τῷ δευτέρῳ 30, καὶ τῷ τρίτῳ 10, διατάξας αὐτοὺς νὰ πωλήσωσι τὸ ὕφασμά των πάντες εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ νὰ λάβωσιν ἰσάριθμα γρόσια. Ἡ πώλησις τοῦ ὑφάσματος νὰ γίνῃ δὶς οὐχὶ ἅπαξ καὶ ἡ τιμὴ νὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ μικροτέρου τοῦ ἔχοντος τοὺς 10 πήχεις.

Πόσους πήχεις ἐπώλησεν ἕκαστος εἰς ἑκάστην δόσιν καὶ πρὸς πόσα γρόσια ἐπλήρωσεν ἕκαστον πῆχυν :

5. Πρόβλημα.

Παῖς τις κρατῶν κάλαθον πλήρη ᾠῶν, περιήρχετο τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν. Κατὰ δυστυχίαν του ὅμως προσκόψας εἰς λίθον τὸν πόδα καὶ πεσὼν κατὰ γῆς τὰ ᾠά του ἅπαντα ἔθραυσε. Τότε ἤρξατο κλαίων φοβούμενος τοὺς ραβδισμοὺς τοῦ ἀσπλάχνου κυρίου του. Εἷς φιλάνθρωπος κύριος διαβαίνων ἐκεῖθεν διεπυνθάνετο τὰ κατ' αὐτόν· ὁ δὲ ἀτυχὴς παῖς διηγήθη τὴν δυστυχίαν του. — Πόσα ἦσαν τὰ αὐγά σου; τὸν ἐρωτᾷ αὐθις.— Ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω, ἀπήντησεν, ἀλλὰ θέτων αὐτὰ πρῶτον ἀνὰ ἑπτά, τὰ εὕρισκον σῶα,δεύτερον ἀνὰ πέντε, ὡσαύτως, καὶ τρίτον ἀνὰ τρία καὶ πάλιν τὰ εὕρισκον ἀνελλιπῆ.

Ὁ φιλάνθρωπος κύριος ἀμέσως ἔκαμε τὸν λογαριασμόν, ἐπλήρωσε τὸν παῖδα καὶ ἀπῆλθε. Πυσα ἦταν τὰ ᾠὰ τοῦ παιδός ;

Σημ. Ὡς καὶ προηγουμένως ἐδηλώσαμεν, ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως 50 ὡραίων αἰνιγμάτων, ὧν αἱ λύσεις θὰ δημοσιευθῶσι πᾶσαι ὁμοῦ εἰς τὸ τέλος. Ὁ πρῶτος λύτης θὰ λάβῃ ὡραῖον δῶρον, ὁμοίως ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος.

Φ. Γρίφος

Ὀρ Γῆ φ — Γῆ οὐρὰ 2 ν.

Ἐν Βατιλῇ Κύπρου 15 Ἰουνίου 1894. **Γεωρ. Παππαϊωάννου.**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ"

Γ. Τ. *Αἴγιον*. Ζητουμένας πληροφορίας ἐστείλαμεν εἰς Πάτρας. Ὁμοίως φύλλα στέλλομεν ἐκεῖ — Χ. Α. *Σικάγον*. Ἐπιστολὴν μετὰ πονηματίου σας ἐλάβομεν. Ἔχει καλῶς. Σᾶς ἐνεγράψαμεν. Ἀπαντήσατε. — Δ. Μ. *Πάτρας*. Σᾶς ἐνεγράψαμεν διὰ δύο Ἡμερολόγια «Φύσεως» Ἡσυχεῖτε. — Κ. Α. *Τεργέστην*. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Σᾶς ἐνεγράψαμεν διὰ 3 Ἡμερολόγια. — Κ. Π. Β. *Πύργον*. Αἰνίγματα καὶ λύσεις ἐλήφθησαν. Ἔχουσι καλῶς,ἀλλὰ λύσεις ἀφίκοντο βραδέως. Ἐφεξῆς ἔχετε καιρὸν δύο μῆνας. Ἀδελφῷ σας εἰκότα.—Κ.Τ. *Κάϊρον*. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν καὶ φύλλα ἐστείλαμεν.—Γ. Τ. *Πάτρας*. Ζητηθέντα φύλλα ἀπεστείλαμεν.— Ι. Π. *Τάνταν*. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς πλείονα. — Ι. Γ. *Σπέτσας*. Σᾶς ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Π. *Καλάμας*. Ἀποδείξεις ἀπεστείλαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Η. Μ. *Κάιρον*. Δελτάριον καὶ 18 φρ. ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Φ. *Κάιρον*. Καλλύμματα ἐστείλαμεν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ γραφόμενά σας. — Δ. Μ. *Πάτρας*. Σᾶς Ἐνεγράψαμεν διὰ Ἡμερολόγιον. — Δ. Θ. *Ρουχτσούκιον* Συστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Ν. *Βῶλον*. Καὶ δευτέρα ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εἶναι κπὶ ἕτερος ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα. Γράφομεν. — Α. Κ. *Σόφιαν*. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Δελτάριόν μας θὰ ἐλάβετε ἤδη. Θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει. — Α. Ξ. *Δαρδανέλια*. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν· Εὐχαριστοῦμεν πολύ— Β. Α. Π. *Δημητσάναν*. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Ὀνόματα παρελήφθησαν εἰς τινας λύσεις συνεπείᾳ φαίνεται ταχ. ἀβλεψίας. Ταχυδρομικῶς ἀπεστείλαμεν δῶρον.—Α. Κ. *Σόφιαν*. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Γράφομεν. Ἡσυχεῖτε.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ"

ΤΟΥ **1895** ΕΤΟΥΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΗΤΟΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ
ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

(Ἔτος πρῶτον)

Προσεχῶς ἐκδίδεται **Ἡμερολόγιον τῆς „Φύσεως"** ἐξ 20 καὶ πλέον τυπογραφικῶν φύλλων, ὅπερ θὰ κοσμῆται ἐκ 50 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐπὶ λείου καὶ καλοῦ χάρτου καὶ θὰ διαιρῆται εἰς 5 μέρη, ὡς ἑξῆς.

1ον μέρος. **Ἑορτολόγιον.**
2ον μέρος. **Φυσικὰ φαινόμενα.**
3ον μέρος. **Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις.**
4ον μέρος. **Ἐπιστημονικὰ παίγνια.**
5ον μέρος. **Ἀγγελλίαι κτλ.**

Ἡ τιμὴ ὡρίσθη, διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς „Φύσεως".

Τῶν χρυσοδέτων δρ. **3**
Τῶν ἁπλῶν δρ. **2**

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ